

بازگشایی مدارس و مصائب معلمان

یکی از اعتراضات معلمان به مسئولان آموزش و پرورش درباره بازگشایی مدارس این است که بر سر تصمیمشان قطعی و محکم نایستاده‌اند. آنها می‌گویند مدیران وزارتخانه نباید در میانه راه حرفشان را تغییر دهند چون باعث می‌شود اعتبار و جایگاه مدرسه از بین برود.

به گزارش سایت خبری پرسون، ۱۹ روز از بازگشایی دوباره برخی مدارس و برگزاری کلاس‌های حضوری در مناطق آبی و زرد می‌گذرد اما معلمان و برخی مدیران اعلام می‌کنند که حضور دانش‌آموزان در مدرسه بسیار کم‌رنگ است و آنها و والدینشان همچنان آموزش مجازی را ترجیح می‌دهند.

در این میان اما معلمان بین تدریس حضوری و مجازی بلاتکلیف و سرگردان مانده و وزارت آموزش و پرورش در مقابل این وضعیت آنها سکوت کرده است.

بیستم دی امسال بود که محسن حاجی میرزایی، وزیر آموزش و پرورش، به خبرنگاران گفت که تصمیم مهمی درباره مدارس در ستاد ملی کرونا گرفته شده، نخست آن‌که کادر اداری و اجرایی به جز مناطق قرمز از ابتدای بهمن باید در مدرسه حاضر شوند چراکه حلقه ارتباط و اتصال ما با معلمان و دانش‌آموزان هستند.

تصمیم دوم این است که در شهرهای زرد و آبی تمام دانش‌آموزان پایه اول و دوم ابتدایی به مدرسه بروند و در مدرسی که تعداد دانش‌آموزان این دو پایه در کلاس‌های درس بیش از ۱۰ نفر است با مدیریت شورای مدرسه در روزهای هفته توزیع شوند تا همه از آموزش حضوری بهره‌مند شوند.

همچنین هنرجویان نیز با رعایت پروتکل‌ها در هنرستان حاضر شوند. بعد از گذشت یک هفته از اعلام این خبر، وزارت بهداشت و برخی از اعضای ستاد ملی مبارزه با کرونا با آن مخالفت کردند اما وزیر آموزش و پرورش در نهایت اعلام کرد که مدارس با شیوه‌ای که گفته باز می‌شود و دانش‌آموزان ملزم به حضور در سر کلاس درس هستند.

با این همه یک روز مانده به شروع بازگشایی مدارس، حاجی میرزایی وقتی مخالفت جدی و پیگیرانه وزارت بهداشت و خانواده‌ها را دید، عقب‌نشینی کرد و گفت حضور دانش‌آموزان الزامی نیست و آنها با اختیار خود می‌توانند در این باره تصمیم بگیرند؛ خبری که باعث شد دانش‌آموزان کمی در مدارس حضور پیدا کنند و باز هم معلمان به استقبال نیمکت‌های خالی بروند.

رأی منفی ۹۰ درصد والدین به بازگشایی مدرسه

ریحانه شرافت، معلم پایه اول مدرسه‌ای در دماوند است که جزو مناطق آبی محسوب می‌شود و باید کلاسش را حضوری برگزار کند. او می‌گوید از کلاس ۳۳ نفره‌اش از اول بهمن تا حالا فقط ۲ تا ۳ دانش‌آموز به مدرسه می‌آیند. «چند روزی که گذشت و دیدیم که دانش‌آموزان به مدرسه نمی‌آیند، مدیر خواست که از والدین نظرسنجی کنیم و مطابق آن تصمیم بگیریم. نتیجه این شد که ۹۰ درصد والدین در هر دو پایه گفتند که تمایلی ندارند فرزندشان به مدرسه بیاید. اما ما معلمان همچنان به مدرسه می‌رویم و با همان ۲ و در بعضی روزها ۳ دانش‌آموز، کلاس را برگزار می‌کنیم.»

مشکل شرافت و دیگر همکارانش برگزاری کلاس حضوری نیست، آنها از بلاتکلیفی بین دو نوع آموزش ناراحت و خسته‌اند؛ «ما موظفیم که کلاس را حضوری برگزار کنیم اما از آن طرف والدین دانش‌آموزان غایب پیام می‌دهند پس تکلیف آموزش مجازی فرزندان ما چه می‌شود؟ همین باعث شده که ما یک نوبت کلاس حضوری و یک نوبت کلاس مجازی برگزار کنیم و رسماً دو شیفت مشغول به کار باشیم. باز برای من ۳ دانش‌آموز می‌آیند، در پایه دوم که در این ۱۹ روز حتی یک دانش‌آموز هم به مدرسه مراجعه نکرده اما معلم مجبور است حاضر باشد.»

مدرسه، انتخاب دانش‌آموز نیست

۲۴ معلم دیگر در تهران، البرز، یزد، ماهان کرمان، اصفهان، جهرم، لارستان شیراز و چابهار هم روایت‌های مشابهی داشتند. آنها می‌گویند که موظف به حضور در مدرسه هستند درحالی‌که یا دانش‌آموزی به مدرسه نمی‌آید یا تعدادشان آنقدر کم است که فعالیت کلاس را بی‌معنا می‌کند. بهرام جعفریان، مربی یکی از هنرستان‌های فنی و حرفه‌ای در اصفهان در این باره توضیح داد: «متأسفانه هنرجویان ما تمایلی به برگزاری کلاس حضوری نشان ندادند. از ۱۵۰ هنرجوی ما ۱۳ نفر به مدرسه می‌آیند که آن هم منظم نیست. اتفاقاً معتقدم که والدین بسیاری از آنها دوست دارند که فرزندشان برای آموزش بهتر به مدرسه بیاید اما خود هنرجو از این فرصت و آزادی در انتخاب استفاده کرده و دوست ندارد که سر کلاس حاضر شود.»

او ادامه داد: «به‌نظم این مواجهه کم‌رنگ دانش‌آموزان با مدرسه و استقبال نکردن از آموزش حضوری یک پیام برای آموزش و پرورش دارد. مدرسه جایگاه و نقش خود را برای دانش‌آموزان از دست داده و اگر بنا به انتخاب باشد، مدرسه انتخاب خیلی‌ها نیست. مدیران آموزشی باید این را ببینند و برای بهبود حال آموزش و مدرسه فکری کنند.»

اما بخش دیگر اعتراض معلمان به مسئولان آموزش و پرورش برمی‌گردد که بر سر تصمیم‌شان قطعی و محکم نایستاده‌اند. آنها می‌گویند که مدیران وزارتخانه نباید در میانه راه حرفشان را نصفه و نیمه تغییر دهند چون باعث می‌شود اعتبار و جایگاه مدرسه از بین برود.

شادی نکویی، معلم پایه دوم ابتدایی در این‌باره گفت: «اگر واقعا آموزش مجازی افت تحصیلی دانش‌آموزان را نشان می‌دهد و از طرفی شرایط در شهرهای آبی و زرد خوب است و می‌خواستند که آموزش حتما حضوری باشد، چرا در میان راه تصمیم‌شان را تغییر دادند و گفتند که اختیاری است؟ حتی اگر وزارت بهداشت در نهایت اجازه بازگشایی مدارس را نداد، چرا از قبل به این موضوع فکر نکرده و ریزنی‌های لازم را با مدیران این وزارتخانه انجام نداده بودند. ضمن اینکه پاسخ دهند چرا حضور در مدرسه را برای یک طرف گروه مخاطب، اختیاری و برای طرف دیگر اجبار کردند؟»

او این انتقاد را مطرح می‌کند: «الان بسیاری از معلمان باید از صبح تا ظهر کلاس حضوری برای عده‌ای برگزار کنند و از ظهر تا عصر کلاس مجازی برای عده دیگری. البته که برخی مدرسه‌ها تغییر رویه داده و باز به کلاس مجازی برگشته‌اند اما در مقابل مدیران مدارس هم هستند که حضور معلم را اجباری می‌دانند.»

سهیلا ترکاشوند، معلم ابتدایی و کارشناس آموزشی معتقد است بازگشایی نصفه و نیمه مدارس به ضرر آموزش مجازی شد: «در بین معلمان پایه اول و دوم ابتدایی که ملزم به برگزاری کلاس حضوری شدند، برخی معلمان گفتند که نمی‌توانند برای دانش‌آموزان غایب برنامه‌ای داشته باشند و آموزش آنها را به والدین‌شان واگذار کردند. نمونه‌هایی گزارش شده که معلم گفته یکی از والدین در کلاس درس حضور پیدا کند و از آموزش حضوری فیلم بگیرد و در گروه مجازی کلاس بگذارد یا همزمان با آموزش حضوری در کلاس، لپ‌تاپ را روشن گذاشته و از دانش‌آموزان خواسته آموزش را همان جا پیگیری کنند که قطعاً این روش، کیفیت آموزش مجازی برنامه‌ریزی‌شده را ندارد.»

مدارس یکی از نهادهای عمومی هستند که چگونگی فعالیت آنها در دوره کرونا محل مناقشه و بحث فراوان است. عده‌ای معتقدند که دانش‌آموزان با رعایت پروتکل‌های بهداشتی باید در مدرسه حاضر شوند و از آموزش حضوری بهره ببرند و ماندن آنها در خانه علاوه بر افزایش افت تحصیلی، باعث افسردگی‌شان خواهد شد. در مقابل گروه دیگری قرار دارند که می‌گویند فضای شلوغ مدرسه و کلاس‌های درس بر افزایش بیماری کرونا در کشور دامن می‌زند و سلامتی دانش‌آموزان و خانواده‌های آنها را به خطر می‌اندازد. بنابراین بین دوگانه سلامتی و آموزش باید سلامتی را انتخاب کرد.

استقبال دانش‌آموزان از بازگشایی مدارس کم بود

معاون آموزش ابتدایی وزارت آموزش و پرورش تأیید کرد که استقبال دانش‌آموزان در مناطق برخوردار شهری درخصوص بازگشایی مدارس کم بوده است و به همین‌خاطر معلمان پایه اول و دوم ابتدایی مجبور به برگزاری کلاس‌های مجازی شده‌اند.

رضوان حکیم‌زاده در این‌باره گفت: بیشترین استقبال از بازگشایی مدارس در مناطق روستایی و عشایری اتفاق افتاد و البته مناطق حاشیه‌ای شهرهای بزرگ. چرا که والدین بسیاری از دانش‌آموزان در این مناطق کم‌سواد یا بی‌سواد هستند و توانایی همراهی معلم را برای آموزش کودکان خود ندارند.

او همچنین سرگردانی و آشفتگی معلمان بین آموزش حضوری و مجازی را بعد از بازگشایی مدارس رد کرد و گفت: چنین گزارشی به وزارتخانه نیامده و من تأیید نمی‌کنم چون که آموزش‌های حضوری با جمعیت ۵ تا ۶ نفر نهایتاً به یک ساعت تا دو ساعت زمان نیاز دارد و از طرف دیگر آموزش مجازی که در «شاد» داریم هم بیش از نیم ساعت برای هر کلاس درس نیست.

معاون آموزش ابتدایی وزارت آموزش و پرورش این را هم گفت که معلمان باید بدانند از این به بعد آموزش مجازی مکمل آموزش حضوری است و حتی بعد از کرونا هم باید آنها با هر دو شیوه تدریس کنند و این‌طور نیست که آنها فقط با یک روش بخواهند کلاس درس را اداره کنند.

منبع: همشهری آنلاین